

ברעת' כי עם ה' אלה או אינ' יודעו' שפני שר
 אלה ירחל ז' נאום ה' אלהים נבואות והזכור
 ארשת והיה נקוד אלהים שהם ב' כתי רמז של
 מעלה דינה קשור דינה רמז לו ע"ד זה את יושב
 בכסף לך ומעורר את חוקך הדין עלי' שהם
 ראויו דין שמה לרעם אש חרף עושהו וה"ל כאלו
 ביח'ת' הווי' רעם אש הקומה לעון כזה :

ויאמר ה' יען וגו' עד עתה מרעב בנאווה וכו'
 שר ישראל ושופטיו ח'ך גאות' אינה
 יכולה לפעול שום דבר רע וזאת הליכות' בנאות לב
 תגבת מהם השל' ולפי' אינם ראויו' לרעם אחר
 פרטי כי כבר עז עזר העושה כליו וגלות ישראל
 הכן עתה כשאו בתיעצות על כפי' ה' כי בנאות'
 חזון לבס גרמ' להטויה את אחרי' את כחורו של
 במחשבת' הרעה וגם שהיו עושו' מעשה להטויה
 ע"כ ראו' לעושה גמור וכמתת הקב"ה לפחע מיה
 כנגד מרה' ע"כ עד עתה גוים ולא עביר ח'ך
 מכאן ולהלאה כל ופי' קרחו' ועוש' שהן היו ראויה
 לעושה גמור' אז יען כי נבאו כות לון ח'ך לון
 כן דיווע ראשה המונה תחת כעלה מעלת ה'
 מעילות באיש מתלמה של יענלה וכבשה לתטה
 כאלו אחר' דומעלה כו מעל' ועטעס הדבר שהשם
 הנכבסת לחופה הייח דמיון השכי' הכן' בת שבע
 וגם האשה הנכבסת לחופה מתכרכת בו' כרבות
 והשני' כן' ליון כפי' ה' ולומר ליון עמו איה' וכן
 לון פושטת איה' ה' ז' ויאמר ה' יען כי נבאו
 בבת ליון' תהיה שנוכחה לבס אין שם כ"כ רעה
 חולה ומה הפרש בין לבין כעלויה שם הם גאותו'
 ג'ענלי גאוה' ולמה ענה הכרילן בתיעצות עליון
 ידחיו כמה חזר לבעליון' ע"כ רבו' כפי' כמה אשה
 מפרשי לכן קרא הוי שהיו מהלכות בקומה זקופה
 ותלכנה טעויות גרון שהיו מהלכות עקב כזר גרל
 ומשקרות עני' דהו מליין כולף עשוייה ומרמון
 הלך וערף תלכנה שהיו מהלכות ארוכה כזר קצרה
 זכרנליה' קעכסנה ארי' רבו' ר' אמי מלמד שטעויות
 גר וחרקטון כמעלויה וכו' ומכוסות כהם ז'הר
 כהרס כעכוס עכ"ד' והנה עפי' דכיה' הקדשו' :

אכן הכתוב יען כי נבאו בבת ליון שכל ההולך בקומה
 זקופה כליו חזק וגלי השכי' ויאלו לא הוי אלה
 ד' לחוד הקרטה אלה ח'ך גם ותלכנה טעויות גרון
 זכתיב טעות ומפרשי רענ' שהיו מהלכות עקב כזר
 גדול **והזכר' למען יסתכלו בכחור' בהם** והמחטויה
 את חכור' הין משפיקן כיוו לעשות תשו' והא
 דכתיב טעות כי כל המהלך בקומה זקופה וטעה
 פוסטויה הין זה אלה שמי ששעה מלאכתו ומתקבל
 בה ויאלך יעשה אז מלאכתו ואין חכמה ללשח אלה
בפלך ח"כ ה"ל כאלו כמות את גדול' שלמען
תתהלם יפיון היו הולכות ברחו' וקופה והיו מראות
 כאלו טות את גרו' והך גם זאת ומשקרות עני'
 ומפרשי לס דהו מליין כולף עשוייה ומרמון'
 ח"כ מפרשי רבנ' משקרות כאלו כתיב משקרות מל'
 לא כחל ולא שר' : ומרכיבו ומשקרות עני' מפרשי
 ג"כ ומרמון ח"כ' מפרשי מל' שר' וכוב שהר בתייה
 בקיב ולא תתור אחרי' לככס ואתרי עיוב' אשר
 חסם והיו וכו' ואלו הו' גרמטת לבחוריו יש' שיקרו
 געויה' שג' **סען מרעות בהם** לא יבזר שגם הם

ירמזו בהן' וע"כ דיוק הכתוב לו' משקרות כאלו
 כתיב משקרות מההפעול שהרכה פעמי' כטן פעל
 משמש כל' הפעול הלך וספוק תלכנה שהיו מהלכות
 ארוכה כזר קצרה והיו מרות לעין כאלו מהלכות
 עם טעם שהן ארוטן הקצרות וכו' לו' טופק ח"כ הוי
 עשות מעשה טף כי זה העשה מעשה כזה הוי
 זה אלה מתחת חסרו' דעת' וזכרנליה' תעכסנה על'
 המר והאפשרותן גרמטת לבחור' יש' שיכנס כהם היזר
 כהרס כעכוס וא"כ הו"ל מלת העכסנה מן ההפעול'
 ומורכה לפרשו מל' כעוס שהרס כשהוא כעוס אז
 הארס טוער וז ומכעירו ככשך וה"ל מוכרח לפ'
 תעכסנה כאלו כתיב תעכסנה :

ישפח ה' את קרחו וגו' לפי שערך לקולו'
 ע"י הקומה זקופה וטעויה הגרון להראות
 חורך לוארס כי משכמן ומעלה נבואות' וגם עז'
 היטובן חס כהילוכן ארוכה כזר קצרה' ואם על דיו
 אפשרמון שהיו בוטטוה כנליון' ע"כ מרה כנגד
 מרה הוא יתש ישרע לון ושפח ה' וכו' ומפרשי רבנ'
 התם בש"ס ארי' כ"ס מלמד שפרחה כן לרעט כתיב
 הכה ושפח וזכור' התם אשפת ולפסחת וז' פתק
 יערה רב ושמיאל ח"ה ששפכות כקיוון וח"ה ששעס
 פתחיון כיער ע"כ' וזה כרור דהויח מל"מ כנגד
 טעויה הגרון הריעט פרחה כהן' וכנגד ויפי הרגלו'
 כשפכות כקיוון כיוכס ומסמכות וכו' וזאת אומרות
 קורו טמה יקראו למו מן הסרחון שהיו מעלות מגופו'
 ותלה שפורעטת כקידקין ח'ך כי כלבאורה וכו' להיות
 דוקא כפפאי' ביון שזיו מנאיות כשפיון' ואפי' לשי

שהן היו גרמטת לבחוריו יש' להביא' לירי השפחת
 זרע' לכעלה מתוך שהיו מהרהר' סקן אז לכל הפחות
 גרמטת לעומתת קרו בלינה הכאה מן המחשבה'
 יודיע שהורע יודד מן המון ריך חוט החדרה' וע"כ
 התחול שפורעטת' כקידקין יודיע עד הערהו כי פתח
 יערה כטומאת זוכה' ותהיה מלת פתחן כאלו כתיב
 פתחן כי הקי'ת חלפת כה"א ותהיה מלת יערה מל'
 עורח שהיו נשפכות כדס זוכה למען שהייה מאוסות
 כעוים השכפאי' וזכריל' ח"כ מל' שפח מל' כי שפח
 איש' ז'ש המקו' שמשם **היו רוצי' לפסות את בחוריו**
 יש' יערה כטומאת זוכה ולמ"ד ששעס פתחיון כיער
 תהיה תוכת עורה מל' ישר ששעס פתחיון כיער
 הרגלו' שם אילם סרק ועשבי דכר' ח"כ הוי לבי
 שערות בית הערה גרלות כעשבי השדה ער שמשפיות
 למנאשי' : וכו' היזה להם סאם כסיה' לשי שהיו
מתנאות כשפיון' גרמה לון ששהייה מנאיות כעוים
 הכל :

ביום ההוא וקור ה' וגו' כלפי שאלו שהיו
 כעת ליון אומרות לידמיהו וימהר ויחם
 וכו' דחוס ראה ארזי וטעל ארזי לו לאשה וכו' וכוון
 שגרמט העויות ונכסו' שהנאי' ביה' ילאו מקוסעות
 לפשה' כוונת דוהוס דחיה' ח' מתן וטעל' ומעלה
 ארז' ומושבי' כקרון שלו אמר הקב"ה הא קמת
 ידחון חיה' לא מעשה הקב"ה הלאה ארוטן כזרעט
 סה"ד ושפח וגו' וכתיב התם וכו' אמר הקב"ה יודיע
 אי שפח' או' הע' כדליון' מה הויכב ומן הלהעת מה
 עשה הקב"ה וכו' פתחן יערה רמו למעייטת שלהן
 והיו שופעת דס ומלאות קחטין שלו והיו רוטס
 משליכה מן סקרון וסקרון עובר עליה ומפסיקתם
 וכו'

הוא או' אלו להלו סודו טמא וגו' טמאות הן עב"ד.
 מעתה יוכס הכתובי' תהיה' הן קדש המד' ופסח
 ה' כסת טון וגו' וממלא' ש"מ שהיו שפסח דם
 כויכס' וע"כ היו הכבאי' משליכו' אותם ממעלה הקרן והיו
 טמאות להרץ ורמסות כביטו השדה' וזה גורל' להן
 שהיו משפוטות ג"כ מלכושיהן ותכשיותהן מעלותהן.
 שכבר היו מלובלכות כביטו דמש' שתכלול דרך
 שולתהן מהקרון להרץ ולמנו' לה תהיה להן לטמא
 להראות עצמן מלובלכות בדם יזכה וטוט והמש'
 תהייה מוכרזות לתפישט מעלותהן קושטיות וכנרד'
 מאוכחי' שעליהן' והלבשה עבד' מלובלכות כמשפט
 הגדת וממלא' תהייה מנוטות כביטו הכבאי' ע"כ

היו משפוטות אותם הכנרד' והזכיר כ"ד קושטיות
 להראות עיר רבין רשעותן שפיתו לבני' כ"ד קושטיות
 עבד כ"ד קושטיו בלה העלויה והם כ"ד יחזישו

אדנות כידוע' ה' יתן לבני' למנו' תהייה להן
 ולחדר כביטו כעלויה והן היו מתקשטות להתראות
 דופין כפי השכאי' ולפי' טרענות' היתה כיו יסיר
 ה' את תפארת' קושטיותהן לחכ לכלותן שתייה
 שוכרות שלא להתראות נטתן ויהי' התפשט מכל
 הב"ד קושטיו ולהשחר' בלו שום תכשוי ועל"כ תהייה
 ללעג ולקלס' והזכיר התכשיותן שכן היו מכוות
 להכשיל' מקדש' את כחור וס' ואח"כ להיות להן
 ביעוש הרובות' והשרי' האחרת שהזכיר בראשונה

של סוקי' וכן נ"י הד"ק וילשו לה רבנן מת' שחרג'
 שיר רגליה' ולפי האמת כך היו טהרות בזמן קדוש
 כדתן שם כירית טהרה ומפרש הר"כ שם אלעזר
 על השוף להחיות כתי' רגלי' שלה ופלו לה וירחו זקיות
 ע"ש' וגם כהיום הוה עשות להן כן מנבד' מוקמי'
 ממשי ויכולא' הרף שאיטו רגלה לעין ס"ס עשות דרך
 תכשוי שס' וירעו שמתלות רגליהן כיו הנשים ויראו

את יפיו' והקצירו' חפ' שהוא פאה נכרות דתן שם
 שמי שהין לה שיערת כראש' או נשים שאותן שאינן
 יכולות להראות קלעו שערך דשער כאשה ערוה
 עשות קושורין כפאה נכרות להראות כאלו הן
 שערותיהן ממש ור' בקור' ור' באהר' עשו' וכן וכן ההש'

חפ' שהן הפרחי' של מרגלות שיערות הנשי' גם
 בזמנו ומשימות אותן על החוה שהיא כבוד הלב
 שבו משכן הגשם ע"כ קוי' לה כתי' אשף שכן היו
 בתים לנפש שהיא הלב' והלחשי' חפ' לפ' שהיא
 הרמונה שהיו בזמן הקדוש שהיא היה רשום בית
 הרקס וקרי' להו לחשים לפי שהביאה באתו מקום
 גביעות כלחש' והכנע' ח"כ חפ' שהם לחשי' ממש
 בגון לעין הרע או להעלות' חכם כביטו כל דוחיק
 היו כרפוי' להם לחשי' וקושעיו' ועשות כתי' חוק
 של כסף או זהב והיו להן לתכשוי' ח"כ חפ' המע'
 זל שהם נומי האון ולפי שרחשו באזניה' ע"כ קרי'
 להו לחשי' הטבעות וזמני האף כיאורן כבוד הוא'
 ואין תוך לפרשן' המתכלות הן כקנות שם שיערות
 דקה מן הדקס' או קמיטו רקמה ומשי כנכות עבד
 טורקיה' שגז' להן לתכשוי' כי כל הוד המכרס'
 לרקס' הם משוכות' והמעטפות חפ' שהן כמו שטיהנו'
 בין בטורקיה' בין באיטליה' למעלה מכל המלכותין
 כשיעוראות לחוק מתעטפו' ככנר העלוין הנק' עובד' וכן
 או שיריגו בטורקיה' והמעטפות הן סודרי' שמקמי'
 בהם האף או הויעה שגם כזה' האשה מתקנאית בו

לפי משמעות אחרת באיטליה' ויש עושות ממשי ויש
 עשות ממשי פשתן דרך היטב' והקרוי' חפ' שהן
 כעט שקין קטני' שכן להן קשורות כשריטון ששם
 נמצעות המתפתחות ויכולא' והן ממיט' שזע' שיש
 עשות ממשי ונראות לחון למעלה מנבד'יהן וכל
 מגימתן להראות ופיון ושכח' כבע רקמתי' ויכולא' כי
 כן טעבטן אף נשים וירד'יהן דלמלא' שפלא ומחויי'
 בגלות' של שקיותיה' זל שפי' שהם המראות
 וע"ש שמתלות זרות הפטיס' זק' גלויו' או שמה'
 היו עגלות' ע"ש' לפענ"ד דלא מפני זה היה רחוי'
 להיות' נמש' בכלל תכשוי' נשים שאין המרא' תכשיותן
 כפ' ע' אלא הם גורמיו' להטח התכשיותן כהונן ובאורה'
 שלא יתבקמו ואך מנאן הנכוא' ככלל תכשוי' נשים'
 ע"כ לכו אומרלי' שהגלויו' הוא מל' שארל' גלויו'
 של ק"ת' וכן שאין כזה שום טרך לבקניה' אלא
 חוספת הוא חול' מן הכתב למעלה ומטה לר'
 חות' ס"כ טהרות הנשי' שמלכד המלכות' הלחכי'
 סביב לגוף מוקופי' חוספת' או' סביב המלמש' בלי
 טרך שהוא יותר ממתח' הרף חלל' למו וק' פתלכ' לה'
 וכל' סביב הטוראכ'ירס' העשיות לפי מדת הרף
 מקופי' חוספת סביב שמכר שהוא חוספת לשי' ח"ז
 למרתי' מפי' מטהרתי' זל כפי מה שהביא לנו הר"כ כ'ז
 פו זל' והסדמי' הן העראכ'ירס' עלמן שהן עשויות
 כקדוסי' ממש' והלטישות' חפ' שכן היה מנהג' כמג'
 שטיהנו'

היה וברגליה' תעכבה שהיו נעכס' ועצמן כרגליהן
 להשמיע' ע"י המד' והאפרסמון שהיו עוכרות ומתוך
 כך ישי עויה' כהן וחסדו ופיון כלכס' ע"כ התחת
 הזכיר רחשו' תפחות העבכס' שהיא כעט פועמת
 להשמיע' קול הסגור' כך ג"כ הטשאת תכשוי' כזה
 כמגעלות' הוא להן לפעמת דמתוך כך שריון טרף
 למרחוק' כ"ע ידעו עכאות חבאי' דרך שם' והשכוי'
 הוא מל' שכן של כככה כפרדיו והראכ' ע' ואפשר
 שזה יהיו דתן כפ' כמה אשה ולא ככטול לה' ר'
 ומפרשי' להן רבך קחוכה' עבד כנר עתה קנהה
 שקורין על המלח' ועתה הן עליה כדי שלא יפלו
 להן הגיון כמלח' ופעמי' מתקשטות בלא לין ע"ש'
 וא"כ כייט השכוי' והיוט כמו שככה מרחקת'
 והשהדתי' מפרשי' לה רבנן כמות ירוך או לבנה
 כחמרה שלהן ק"י הרד"ק והרא' כע' ואפשר
 שהיא כעט שטיהנו' נשים בטורקיה' לחנו' כקוש' ח"ק
 של כסף או זהב או גם באיטליה' שחמרות ע"כ
 מלבושיהן חמרה של משי' וכאמלעה עושים לה פתייה
 של כסף או זהב למי' העשויות היטב' כמו שטיהנו'
 באיטליה' ובטורקיה' קולח' ע"ה של פילגס' או
 כמו שערות באיטליה' פתייה של ד'אמאנטי' וטעפת
 על החוה' והשרות הן למידי הורד' כמו שתר'
 יתן וזוהי דיוח ורד' מל' וכל כעלה השיר וילאו'
 כזיר' והרעלות' מל' דתן התס' ערכיות וילאו'
 רעלות מפרשי' רבנן דוילאות הנשי' מעטפות פטתן
 חוק מן העיט' ומנו שכאמת כוממו זה כך טהרות
 בטורקיה' וגם כחיוה' מקומות' מאיטליה' שאו'
 חמרות איט' וילאות לחון כפיה' מגלות' הפארי'
 מפרשי' רבנן מל' פארי' המנכעה וזה לפי שהן
 גלויות והוא הנכוא' באיטליה' שיערות טוראכ'ירס'
 ע"כ הראש' ככתר על ראשם' וכערי טורקיה'
 טורכאנטי' ע"כ הראש' והלעזות פירשו זל אלעזר

שאר הטף לא יפלו מן הפרענות ע"כ אמר חף
 גם זאת ותחת מעשה מקשה קרחה מקום שהיו
 מתקשטו בו נעשית קרחים קרחים וכלו הראש ששם
 היו קליטו שעדן עם פאה נכרית ועם פתחי המנכשו'
 לטוי לכן עתה נעשית קרחים קרחים מתחת הארץ
 שפרס בהן הו קרחה עמש כלי זום שער עליהן

ח"כ ה"ו"ז מתק רחל ועד רחש טולן היו שוכת ומשלו'
 ולמען ישרלו סוף ידע כי גם תכשטיו כגדו לכשטיו'
 קוחלפו לכן כמ"ש ליעזל יסוד ה' את תשארתי ונ'
 ע"כ אמר ותחת פתיוול מתחרת שק פתחו' המבוהו'
 לודי גולה יהיו למחרת שק שהיו כגדו לכשטיו'
 שכאשה הם הם המפקוס לעברה כדוד ע"כ חסור
 להסתכל בהם שלא יבוא לודי מתשכה רעה אמר
 שעתה יהיו למחרת שק ח"כ את לפ' עשה מ"ש
 לעול כש רב' אקרה דוק' פתחו יערה דפלוני רכנ
 אית מ"ד ששפטו כקיהן וזית מ"ד שגבשו פתסיהן
 כדוד ח"כ את לפ' מקרה זה סמוא סומא דקרה
 ההוא דלמ"ד ששפטו כקיהן ח"כ לבלתי אקרה עזר
 חרפתם וקלנס לחן הוכדמו לחגור כמחרת שק
 בלוח מקום לעמן יתקן בתוך הקס דקס דזחיה
 וזיה קפא לפון' ולמ"ד שגששה פתסיהן כיער ח"כ
 אורו מקום היה בשק הוה הנעשה מנהל של גזים
 שמהום סוף לשלום בו יד שמשרעת הוד כעשו בו
 ה"ו היה אורו מקום מקיבן דוב שער כטנה של
 גזים ומשיום כי תחת וישו ח"כ הויה דאמרו יחבשו
 חילופי שופרא כוכה ופירי' זל כז הבה לפי תחת
 יפיוס' ובכ עז מהרש' א' בח' פו' לפי ששטו
 אכל לפי הדרש יהיה בו מלה קלה והוא כמו כובא
 וק"ל עכ"ד ולחקר המחילה הראיה נלע"ד רש"י זל
 פו' כן לרבי הק"ס דלך רנה לפ' דקולופי שופרא
 כוכה דאמרו בש"ס סוף פו' כי תחת וישו דה"כ
 הוא ח"כ כי פירשו שפא' מל' כי כה או כויה בגו'
 הממלכת כהוים שפתי' ח"כ הנו או"ל כוכה כולופי
 שופרא חס פו' המלות עפון' וכו דלה הו"ל כולופי
 אינשי אלא הכי הו"ל כוכה כולופי שופרא' או הכי
 פו' רכא כי כל זה תחת הויהו שהיו מתנאות בו
 ובראמרו אינשו כעלמה כולופי שופרא בו כה' וכן
 תרגם יונתן ע"ז שרשעיהם תעבדו ממנו חף נעשה
 באופריות עיטו הרוחות דהויה דכרי רב' כש"ס
 וכן פירשו גם כאלו על הכתוב וכן פו' דה"ק ולכתר
 הכי מביא דברי רב' ופי' לה כפי' מהרש"א'
 ולגדן' כדכתיב' :

מתיך

כחכב יפלו ונו' יש לדקדק רחמאי קרי
 לבו מתוך ולא אכשך ומה גם כי סוכו
 דהתקול הכי גמי או"ל לסיים וזכי הו"ל ונבחרך
 במלחמה' ולפי' חמי או ר' ראוין זה אלא שכתב הכתוב
 לפרש לו דעת כתיב וס' המועט שחברו עבר אסו
 דיש להכין כותנה ודעקס האס בתפקוד לזוט עם
 גוי גבר החרן או חס נפתכוו שהיו נשואות לאיש
 על מה כטורו' ע"כ מפ' קרה מתוך כסרכ יפלו
 אתן הייתן סוכות בידעתכן המועותת שכן יאדע
 לכן ששגשכם וימרו כמלחמה וממילא אשה כלי זינה
 עליה וסככאם יחמורו וישם שלכן ויחמורו ככן' זל
 מתוך כסרכ יפולו' וקרי להו מתוך לפי דקדוק כתיב
 טולס ממאפוס וכדאמרי אינשו יאסו כי קרי וזיתתו
 בו' כדכתיב וז' הו"ל רשעים שכתוים קרחים מקום'
 זל

שטוב' גם כהוים הזה' לאחר שבוש' טר"אחובו
 למעלה מראשן מפתחן דק ער מחד והן הפחד'
 שנוכה ככרי' כר מן דין כסוף אורו התכשטו חופרי'
 סחד ח' מהמון ההוא ענמו חודר למטה על הטהר
 מלחמה ער השדרה ויש מי שגזרות חרבות ויש מהן
 קלחות' ולקוות שכן תפוחת כפארי' שכן למעלה מן
 הראש ע"כ קרי להו' נמוטת מל' נמי ונענן טעם
 והוא מל' מנצפת ח"כ חפ' שכן עניו כדכשטיו
 הטובות הגוי' כמורקתה שכתנפת שבראשן משומות
 מוטו תכשטו וסכ ומרגלות כדמיון טומס וקורין
 להם מנשא' לא ונקראו טפוס להיות שהם מנחוס
 על מנצפתן' והדודי' חפ' שכן אורן הסודרי' שמתו'
 על כפתויה' לככות רחל את הדודין שלא יתירו'
 לעין כל ולקוות שמתו' אוקס בתכלית המימות שלא
 יצורו שאיטו כו לכן ע"כ קרי להו דודין שפא' כמו
 דודי כסוף וזכב שכן מתחמות' ולפי האמת כפרטן
 און אט מתחום כ"ה ח' ועשירי מוטו תכשטיו
 ובעלמא חמוכן כ"ד קישוטו כלה שפא' אמרו רב'
 שחטס לבלה יב' דקס לפתס את עמלה ומנין יב'
 דקס למען תוכל להמנין לכה' כן תכשטיו לכל דקס
 וע' כס' משכיל לוד לא"ס זלחה כפ' תכב כעברה
 חתט יעוס או עשור מלכר מ"ש כת המקו' זל
 כסודן של כ"ד קישוטו כלה העלוונס וכמ"ש לעיל
 חפ' לו' שגמנה כמנין כ' ממיס האון לשלם וכן
 למדי' היה וכן נחמו חף' זלס כפ' לקשי' כדלעיל
 שהם לנפשו ממזי ומנלה חף' כפון כפון אלא מן תכשטו
 ח' חפ' להתיב כחופתו ה' לעורו שסס שרי הרגלס
 זכדלעיל' וז' עינלו אינשו במקום ח' ממוזי החון'
 וברק חידוע:

והיה

תחת טושם עין ונו' כלו' כמ"ש ר"ל שס
 בשבת מקום סורו מתכשטות בו נעשו
 נמקום: ותחת חגורה מקפה מקום שהיו
 חונות בו כגלגל נעשה נקשים נקשים: ותחת מעשה
 מקשה קרחה מקום שהיו מתקשטות בו נעשה קרחי'
 קרחים: ותחת פתיוול מתחרת שק פתחים המכיוון
 לודי גולה היו למחרת שק כי תחת וישו ח"כ הויה
 דאמרו אינשו חילופי שופרא כוכה עכ"ד' ומקום יג
 בראש לפ' כפל לשונס נמקום נמקום נקפוס נקפוי'
 קרחים קרחים דלך על טס איכסל חלף אלא
 שדקדקו ל' הכתוב וסיה תחת טס מק יהיה לרכאודס
 תוכת יהוה מחרת שכבר הקדים כמזמו והיה
 אלא היה נגה קמ"ל רלף תוטעו לפ' והיה תחת
 בושם מק דר"ל במקום הטושם שהיוו שפא' לעין
 את כסרכ היה להם להסמך וז' מנילה באסור משס
 הטושם שלא הויה עור' מתכטלו גם המקום ע"כ
 בא הכתוב להודיע שאורו מקום סבו הויהו הובוס
 הוא נעשה נמקום נמקום ולא הטושם נעשה נמקו'
 אלא המקום שהויהו מ' הטושם נעשה נמקום נמקו'
 אפילו כומן שלא היה סס הכושם מכוון שהמקום
 הסוף גרס לסס תקלה התנאות בו להטעו' הכסודי'
 כמ"ס כדלעילס תעכסנה יהיה למן' וע"כ הוכפל
 יהוס כל' כדחיותן יהוה יהוס זס הועיל לכל סנו'
 בכתוב ותחת חגורה מקפה מקום שהיו חונות
 כגלגל: שסס המתחם נעשה נקפוס נקפוס ל' כריתה
 שסיה' כשרס נכרתת חקיות: חקיות' חס כן
 אבר יתיה שרעטתס ממתחם ועד ירכוס' ולמען